Green Urban Paths

EXPLORE THE CITY

Co-funded by the European Union

Script til CASTELMEZZANO

Manuskriptet kræver tre skuespillere, der fortæller historien og forbinder stederne.

Karakterer

Vito *Om karakteren* Han er rolig og han elsker naturen. ***Outfit:*** Stor stråhat, bredbenede bukser med seler.	**Isabella** *Om karakteren* Hun er rolig og hun elsker naturen. Hendes forbindelse med naturen er stærk. ***Outfit:*** Blomster på hendes kjole, en stor hat og lilla lang kjole	**Prins Bomar** *Om karakteren* I begyndelsen af turen er han tvetydig. Han ser på publikum med arrogance. ***Outfit:*** En stor hat på hovedet, stor halskæde lavet af guld
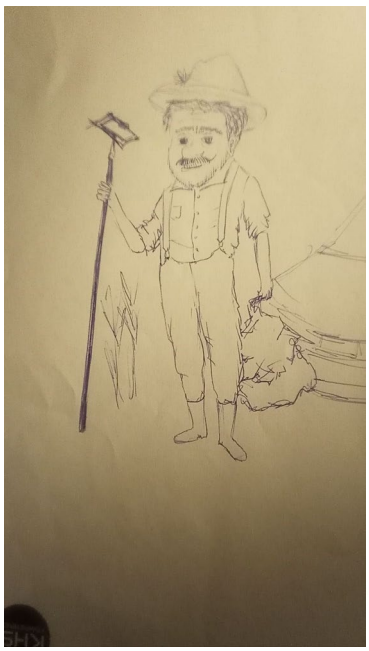		

Stop 1 ved Pietrapertosa's belvedere

Vito (smilende, nærmer sig turisterne): "Hej! Jeg er Vito, landmanden i denne lille landsby. Ser du, naturen er som en stor familie. Hver plante og hvert dyr har sin særlige rolle, ligesom vi har i vores samfund. Hver plante, vi plejer, og hver skabning, vi passer på, har en betydning, der ligner værdsatte ledsagere. Det er bydende nødvendigt at ære og beskytte dem og afspejle den omsorg og respekt, vi udviser over for vores medmennesker."

"Før vi starter, vil jeg gerne introducere to af mine venner: Isabella og prins Bomar. Isabella er en blid heks, og hun elsker naturen. Prins Bomar på næste stop vil fortælle dig en historie, om hvordan han mødte Isabella og mig. Han er lidt bossy, men bare rolig."

"Jeg vil gerne belyse betydningen af båndet mellem mennesker og natur i Basilicata.
Siden antikken har denne region pralet med adskillige ritualer, der fejrer forbindelsen mellem mennesker og natur, såsom "ægteskabet mellem træerne." En usædvanlig forening er højtidelig mellem stammen og baldakinen af to forskellige træer, der symboliserer den hellige forening af "to ægtefæller", der fremkalder gamle salmer til frugtbarhed og livets cykliske genfødsel, der indvarsler overflod. Disse trælevende ritualer mindes foreningen af to planter, fysisk forbundet for at danne et nyt forenet træ, hævet til himlen i en festlig og højtidelig atmosfære.
Typisk afholdt nær forårsjævndøgn, under genfødslen af naturen og det lucanske samfund, følger disse ritualer en defineret ceremoniel, som kan variere lidt afhængigt af lokaliteten. I de fleste tilfælde indebærer "ægteskabet" fældning af et træ i skoven, som transporteres til landsbyen af par okser. Stammen forbindes derefter med kronen på et andet træ, skåret i en anden skov, i et mystisk bånd mellem himmel og jord: stammen repræsenterer det maskuline princip, mens kronen legemliggør det feminine. "Brylluppet" kulminerer med opstigningen af de dristigste individer til kronen, applauderet og opmuntret af mængden.
Rejsen, der bringer stammen og kronen fra skoven til landsbyens torv, er en sand begivenhed med stop, der fejrer lokale enogastronomiske traditioner for at lindre trætheden ved transport. Festivalen byder på traditionel musik og hyrdernes råb sammen med oksernes sænkning, som punkterer det langsomme og rytmiske tempo i den gamle rite.
"Dette ritual afholdes hver 12. og 13. september til ære for Saint Antonio"

Stop 2 ved det normanniske slot

Prins Bomar: *Pludselig nærmer prinsen sig publikum*
"Jeg vil gerne forklare, hvordan jeg mødte Isabella og Vito."
"I Basilicata, hvor naturens magi dansede mellem trægrene og frodige marker, stod en lille landsby ved navn Pietrapertosa. Indbyggerne på dette sted var meget triste, fordi de ikke havde meget at spise på grund af en ond prins ved navn Bomar. Selvfølgelig er det mig!

"Jeg plejede at styre fra de store vinduer på mit slot og sørge for, at mine landmænd udnyttede naturens skønheder til udmattelse. Jeg var ikke villig til at respektere forbindelsen mellem mennesker og landet; Jeg så kun øjeblikkelig fortjeneste ved at udnytte jorden uden at overveje konsekvenserne."

Prins Bomar interagerer med publikum
"Tror du, at det er godt for naturen at udnytte jorden? Synes du, det er god opførsel?

Pince Bomar: *interagerer med publikum.* "Vi kan fortsætte historien på næste trin."
"Vi skal til næste stop kaldet stensti"
"Det er en gammel bondesti på 2 km, som forbinder kommunerne Pietrapertosa og Castelmezzano. Ruten henter inspiration fra historierne, overleveret mundtligt mellem generationer og fra den kollektive fantasi, som teksten "Vito dansede med heksene" af Mimmo Sammartino er baseret på.
Undervejs oversættes fortællingen til visuelle, lydmæssige og stemningsfulde former og bliver til en historie mejslet i sten. Hvert sted indeholder et opsætningsrum, der er vært for det kunstneriske arbejde, der er stemningsfuldt for en af historiens sekvenser, og en lydindstilling, der giver yderligere forslag til naturens magi, der afsløres.

Stop 3 ved stenstien prins Bomar fortsætter med historien

Prins Bomar: "Lad os fortsætte historien."
"En dag vovede en landmand ved navn Vito sig ud i den tørre skov for at finde noget at spise. Luca var meget bange og sulten, fordi der kun var nøgne træer omkring ham.
Efter at have gået i lang tid så han pludselig i horisonten en anden skov, fuld af frodige og duftende træer. Den forbløffede landmand besluttede at gå mod denne grønne skov, men pludselig dukkede en heks op."

Isabella: "Hvad laver du her?"

Vito: "Jeg leder efter noget at spise, jeg er meget sulten." "Hvem er du?"

Isabella: "Jeg hedder Isabella og er stedets vogter" "Jeg er en ven af naturen og dyrene"

Pince Bomar: Den venlige heks plukkede forsigtigt et æble fra træet med hænderne. Vito greb den og begyndte ivrigt at fortære den.

Isabella: "Hvorfor er du sulten? Er der ikke noget at spise i din landsby?"

Vito: "Desværre nej, i lang tid har vi ikke fået meget at spise, fordi prins Bomar ønsker at udnytte vores marker til udmattelse. Hvordan får du planterne til at vokse så luksuriøst?

Prins Bomar: "Isabella var vogter af en ekstraordinær hemmelighed: hvert dyr og hver plante var dyrebare venner. Med sit magiske touch kunne hun få hver plante til at komme til live igen."

Isabella: "Respekter jorden. Dyrk med visdom. Livets magi ligger i at respektere det, der omgiver os."

Prins Bomar: "Vito takkede hende og løb for at dele denne opdagelse med de andre landsbyboere, men prinsen modsatte sig stærkt og latterliggjorde ideen om en "magisk forbindelse" med naturen.
Isabella gav dog ikke op. Med sin utrættelige ånd og kærlighed til jorden organiserede hun møder med andre landmænd. Hun formåede at involvere dem og vise dem den skønhed og overflod, der kunne komme fra at respektere naturen. Planterne reagerede på hendes pleje, og dyr nærmede sig som betroede venner.
Efterhånden begyndte selv jeg, prins Bomar, at ændre sig. Min skeptiske sjæl blødgjorde foran naturens skønhed og den velstand, der kom fra den. Over tid sluttede jeg mig til Isabellas indsats og bidrog til at dyrke markerne og tage mig af hver skabning med kærlighed.

Vito interagerer med publikum
Vito: "Hvad gør du for at hjælpe naturen? Tager du dig af hende, som hun gør med dig?

Isabella: "Den virkelige magi ligger i gensidig respekt. Naturen giver os så meget, og vi skal beskytte den som den største skat."

Vito: "Jorden er levende, kære venner. Og vi er vogtere af dens historier. Men menneskeheden har i sin udvikling ofte glemt det hellige bånd til naturen.

Vito, Isabella og prinsen involverer publikum i en mission: Find træerne langs stien og kram dem.

Stop 4 ved Norman Starway

Isabella: "Hvordan havde du det, da du krammede træerne?"

Isabella: "For naturen tæller hver lille gestus; Med lidt magi og en masse kærlighed kan vi gøre en forskel!"

Vito: "Naturens magi er inden i os. Lad os respektere det og tage os af det."

Isabella: "Det er rigtigt, med respekt for jorden og faunaen kan vi gøre verden til et magisk sted for alle."

Prince: "I dette vidunderlige landskab skal du føle naturen. Lyt til hendes lyd". "Du er velkommen til at klatre"

Isabella: "For dem, der ikke ønsker at have denne oplevelse, kan vi gøre os komfortable her." "Hvad gør du for at hjælpe naturen?" Jeg forsøger hver dag at hjælpe naturen. Hver dag spilder jeg ikke mad. Det kan skade vores planet af flere grunde. Det vigtigste er, at fødevareproduktion kræver betydelige ressourcer som vand, jord og energi. Når mad går til spilde, går disse ressourcer også til spilde. Desværre produceres der så meget mad, at det ender på lossepladser, og metan, en potent drivhusgas, bidrager til klimaændringer.

Isabella: *Til publikum:* "Dette er en historie om madspild"
"Hjertet af en travl by, hvor duften af frisklavede måltider dansede gennem luften, boede der en lille kartoffel ved navn Spuddy. Spuddy boede i et hyggeligt køkken med andre grøntsager, korn og kød og ventede på, at det blev deres tur til at blive omdannet til lækre retter.

En dag, da kokken forberedte middag, overhørte Spuddy en samtale om madspild. "Vi skal være opmærksomme på ikke at spilde mad," sagde kokken til en hjælper. "Hver ingrediens har værdi og bør bruges klogt."

Denne forestilling fascinerede Spuddy. Fast besluttet på at forstå mere begav han sig ud på en rejse gennem køkkenet, ivrig efter at lære om skæbnen for rester og ubrugte ingredienser.

Hans første stop var køleskabet, hvor han mødte guleroden Wilbur. "Hvorfor sidder du her?" Spurgte Spuddy.

"Jeg er en rest fra gårsdagens salat," svarede Wilbur trist. "Ingen ville spise mig, så her er jeg og venter på at blive smidt væk."

Spuddy rynkede panden. "Men du er stadig frisk og nærende! Der må være noget, vi kan gøre."

Med en gnist af inspiration gik Spuddy og Wilbur sammen om at skabe en lækker gulerods- og kartoffelsuppe. De samlede andre glemte grøntsager fra køleskabet og arbejdede sammen om at gøre dem til et solidt måltid.

Deres suppe var et hit hos køkkenpersonalet, der roste deres kreativitet og opfindsomhed. Spuddy indså, at selv ingredienser, der betragtes som "rester", kunne omdannes til noget vidunderligt med en lille indsats og fantasi. Opmuntret af deres succes besluttede Spuddy og Wilbur at sprede deres budskab om at reducere madspild i hele køkkenet. De organiserede madlavningsworkshops, lærte andre, hvordan man genbruger rester og bruger alle dele af en ingrediens. Deres indsats gik ikke ubemærket hen. Snart summede hele køkkenet af begejstring over kreative opskrifter og opfindsomme måder at minimere madspild på. Resterne blev til muligheder for ny kulinarisk innovation i stedet for kasserede eftertanker.
Som tiden gik, blev Spuddy og Wilburs køkken et lysende eksempel på bæredygtighed. Deres rejse havde ikke kun ændret den måde, mad blev håndteret på i deres køkken, men havde også inspireret andre til at genoverveje deres tilgang til madspild.
Og så viste Spuddy og Wilbur med beslutsomhed og teamwork, at selv de mindste ingredienser kunne gøre en stor forskel, når det kom til at reducere madspild og nære dem omkring dem.

Isabella: "Nu kan du lave en aktivitet, spørge folk omkring dig, om de kender en opskrift mod madspild

Trin 5 på Volo dell'Angelo

Vito: "For dem, der ikke ønsker at have denne oplevelse, kan vi gøre os komfortable her.

Isabella: "Det er tid til at lege!" "Basilicata har, ligesom resten af de italienske regioner, sine traditionelle spil, et kulturelt udtryk, der sammen med andre folkloristiske praksisser indkapsler samfundets dybeste følelse og natur.

Blandt de typiske spil i Basilicata finder vi "Pizzicantò", en variant af de mange menneskelige tårne, typisk for traditioner fra hele verden. Pizzicantò, ikke tilfældigt, er et meget symbolsk spil: det repræsenterer vertikalitetens dominans. Det menneskelige tårn, når det først er dannet, skal rotere på sig selv: risikoen for at falde er igen et symbol på risikoen for social omvæltning. Ofte repræsenterede tårnene forskellige klasser af arbejdere: bønder, håndværkere og andre arbejdere. Pizzicantò er et spil, som Basilicata deler med resten af Syditalien (Molise, Campania, Calabrien), og i 2003 blev det erklæret immateriel kulturarv for menneskeheden af UNESCO. Siden 2009 er der i Irsina blevet afholdt Festival of Human Towers med deltagende hold fra hele verden.

[Spillet spilles]

Isabella: "Nu kan du spørge lokalbefolkningen om deres forhold til naturen og diskutere de indsamlede oplysninger til dette emne. Afslut turen med fælles kaffe eller typisk mad i nogle restauranter.

Isabella: "I nærheden er der restauranter med lækker mad".

Slut.

Grønne bystier
Medfinansieret af Den Europæiske Unions Erasmus+ program.
KA220-ADU Samarbejdspartnerskaber inden for voksenuddannelse.
Henvisning N.2021-1-TK01-K220-It-000033665

Europa-Kommissionens støtte til udarbejdelsen af denne publikation er ikke ensbetydende med en godkendelse af indholdet, som kun afspejler forfatternes synspunkter, og Kommissionen kan ikke holdes ansvarlig for den brug, der måtte blive gjort af oplysningerne i publikationen.